

- 2) Artikel 30 i fördraget och artikel 14 i direktiv 79/112 utgör hinder för att det i en nationell lagstiftning föreskrivs att enbart ett visst språk får användas vid märkning av livsmedel, utan att det lämnas utrymme för användning av ett annat språk som köparen har lätt att förstå eller för andra åtgärder för att säkerställa att köparen är informerad.

(¹) EGT C 378, 5.12.1998.

DOMSTOLENS DOM

av den 19 september 2000

i mål C-156/98: Förbundsrepubliken Tyskland mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(*"Stöd till företag i de nya tyska delstaterna — Skatteregel som främjar investeringar"*)

(2000/C 316/21)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordföranden L. Sevón samt domarna P. J. G. Kapteyn, C. Gullmann, J.-P. Puisseochet, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet, referent, och V. Skouris; generaladvokat: A. Saggio; justitiesekreterare: avdelningsdirektören D. Louterman-Hubeau), har den 19 september 2000 avkunnat dom i mål C-156/98: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: C.-D. Quassowski, biträdd av advokaten K. A. Schroeter) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. F. Nemitz och D. Triantafyllou, biträdda av M. Hilf), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 98/476/EG av den 21 januari 1998 om skattelättnader på grundval av § 52.8 i den tyska lagen om inkomstskatt (Einkommensteuergesetz) (EGT L 212, s. 50). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 234, 25.7.1998.

DOMSTOLENS DOM

av den 19 september 2000

i mål C-454/98 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof): Schmeink & Cofreth AG & Co. KG mot Finanzamt Borken samt Manfred Strobel mot Finanzamt Esslingen (¹)

(*"Sjätte mervärdesskattedirektivet — Medlemsstaternas skyldighet att föreskriva en möjlighet att rätta en skatt som har fakturerats felaktigt — Villkor — Fakturautställarens goda tro"*)

(2000/C 316/22)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J. C. Moitinho de Almeida, referent, och L. Sevón samt domarna P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puisseochet, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet och V. Skouris; generaladvokat: N. Fennelly; justitiesekreterare: R. Grass) har den 19 september 2000 avkunnat dom i mål C-454/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Bundesfinanzhof (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiga målen mellan Schmeink & Cofreth AG & Co. KG och Finanzamt Borken samt mellan Manfred Strobel och Finanzamt Esslingen, angående tolkningen av artikel 21.1 c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) När fakturautställaren i god tid fullständigt har undanröjt risken för skattebortfall, kräver principen om mervärdesskattens neutralitet att den mervärdesskatt som har fakturerats felaktigt skall kunna rättas, utan att en sådan rättelse kan göras beroende av att den som utställde denna faktura handlade i god tro.
- 2) Det ankommer på medlemsstaterna att fastställa enligt vilket förfarande som den mervärdesskatt som har fakturerats felaktigt skall kunna rättas, under förutsättning att sådan rättelse inte görs beroende av skattemyndighetens skönsmässiga bedömning.

(¹) EGT C 48, 20.2.1999.